

ги изтрѣбятъ. Но когато теглото стана непоносимо, изъ народа излѣзе мждъръ и уменъ водачъ (Мойсей), който съ Божия помощъ избави дѣдитѣ ни отъ робство и ги доведе въ сегашната ни бащина земя, толкова богата и плодородна, че всички казваха: тукъ тече медъ и масло. Разказваше после, че нѣкога евреитѣ били победени отъ филистимцитѣ, страдали много отъ тѣхъ, но никой не дошелъ да имъ се притече на помощъ. Мжкитѣ и въздишкитѣ на народа чуль голѣмиятъ юнакъ Самсонъ, който ималъ нечовѣшки сили, та можелъ да се бори и съ лъвове. Но филистимцитѣ и него уловили, вързали го съ вжжета и го накарали да върти дене и ноше тежъкъ водениченъ камъкъ. Единъ день вързали юнака за голѣмия стълбъ на храма и всички, които били тамъ, минавали край него, заплювали го въ лицето и му се подигравали, за да го унижатъ, колкото може повече. Самсонъ се помолилъ Богу, напрегналъ всички сили и разлюлялъ голѣмия стълбъ, на който се опиралъ храма. Храмътъ се съборилъ и подъ неговитѣ развалини намѣрили смъртъта си всички филистимски първенци. Евреитѣ се вдигнали съ оржие и се освободили отъ робството.

Така се е случвало много пжти съ нашия народъ — говорѣше бѣлобрадиятъ пастиръ. Ето и сега сме подъ чужда власть. Мжченъ е животътъ ни, особно на победнитѣ. За тѣхъ нѣма ни законъ, ни човѣщина. Богатитѣ римляни смѣтатъ беднитѣ по-долу дори отъ животнитѣ. Така вече не може да се живѣе.

Думитѣ на стареца се вливаха като балсамъ въ измжченитѣ души на другаритѣ му, и дългата зимна ноцъ минаваше неусѣтно. „Нетърпимъ е нашия животъ — думаше той — отъ никжде не можемъ да очакваме спасение, освенъ отъ Небето. И Богъ ще ни прати спасителъ. Той е обещалъ това на нашитѣ славни прадѣди и ще изпълни думитѣ си. Близъкъ е денътъ на спасението, приятели!“

Свѣтла радостъ. Още не завършилъ думитѣ си, нео-